KARİKATÜR

Müttefikler — Dikkat, birimiz ayaklanırsa, bağlar kopacak!.

Yeni yıl — Ne kendi eyledi rahat, ne halka verdi huzur,
Yıkıldı gitti cihandan, dayansın ehli kubur!

Ankaraya Mektup

DOĞMADI GİTTİ:

Şu sulh gebeliği hiç bir gebeliğe benzemiyor. Dünya altı sedeneberi sulhu doğuramadı gitti. Hınzır piçin ne günü, ne ayı belli. Anası ne zamandanberi bir takım ağrılar geçiriyor; fakat o ortada yok.

Dünyadaki insanların bu hali tabiata bile tesir etti. Onlar da vakitsiz bir takım doğumlara yeltendiler. Meselâ, İstanbulda havaların sıcak gitmesi leylâk ve saire gibi bazı ağaçlarda şimdiden tomurcuklar doğurdu. Bahar geldi sandılar, ama, sulh gibi onlar da aldandılar.

Herkeşte sulha karşı bir ateş, bir istektir gidiyor. Hararetlerini söndürmek için bizim Saka (Hasan Saka) bile Londraya gitti. Fakat koca dünya ateşi öyle saka kırbası ile söner mi?

Ümit edelim, inşallah söner.

EN İYİ HEDİYE:

Yılbaşı münasebetile gazetelerdeki ilânları gördünüz mü? Şarabından kitabına, çorabına, oyuncağına kadar herkes kendi malının "en iyi yılbaşı hediyesi,, olduğunda ısrar ediyor. Doğrusu hediye adamına göre değişebilir. Kimine göre şarap, kimine göre kitap, kimine göre kebap iyidir. Bana sorarsanız hediye hediyedir, her ne olsa alması daima hoştur, elverir ki gelsin; haram helâl ver Allahım, Ali kulun yer Allahım!!..

KÜRDAN BUHRANI:

Şu, bu yok derken, piyasada bir de kürdan yokluğu çıktı Bu buhranı da hangi tahtasız yarattı bilmem ama, bu memlekette en bol şey ağaçtır.

Vakıa, bu da dert değil; kibrit çöpü, kibrit kutusu kenarı bu işi halleder. Hattâ toplu iğne ile ihtiyaç giderilirse diş tabipleri bile memnun olur, ama, böyle çerden çöpten buhranla çöplenecekler elime bir geçse de bu çöplerin iptidaî maddesi olan odunla onlara bir sopa çeksem...

Bu münasebetle aklıma şu hikâye geldi; hani lokantada yemeğini bitiren müşteri seslenmiş:

— Garson, demiş, kürdan getir!

Garson cevap vermiş:

— Şimdi başka müşteride. İşi bitsin getiririm efendim.

Acaba bu buhran neticesinde biz de böyle sözler işitecek miyiz? Ve acaba bu buhran da kürdan fiyatlarına tesir ederek piyasaya yeni çıkarılacaklar kazık olur mu dersiniz?

UÇTU, UÇTU:

Ankaraya büyük bir yolcu tayyaresi gelmiş. Adı "Beyaz Saray,,.. Malûm ya, Birleşik Amerika Cumhurreislerinin beylik saraylarının ismi de böyledir.

Geçen akşam komşu çocukları oturmuş, can sıkıntısından uçtu uçtu oynuyorlardı. Birisi bu arada:

— Uçtu, uçtu; Beyaz Saray uçtu!.

Dedi. İtirazlar yükseldi:

— Beyaz Saray uçar mı?

— Uçar!

— Uçmaz!

Nihayet biri vaziyeti anlattı; kabul ettiler.

Zaparta

CENNETTEKİLER

Papazın birisi, bulunduğu köyde İsanın ümmetine cennetlik vesikalar satıyordu:

— Bu vesikalardan alanlar, altı ay içinde öldükleri takdirde doğru cennete giderler.

Köy halkı papaza para yetiştiremez olmuştu. Bir gün açıkgöz bir Yahudi, papaza gitti:

— Aziz peder, dedi, ben cehennemin anahtarını satın almak istiyorum.

Papaz, kârlı bir alış veriş ümidile cevap verdi:

— Satarım ama çok pahalı... Yüz altın.

Yahudi hemen yüz altını saydı, anahtarı cebine koydu ve sonra köyde tellâl bağırttı:

— Ey millet... Cehennemin anahtarı bendedir. Enayilik edip de papazdan cennet vesikası almayın artık!.

Aksaraydan "Hane - harap,, imzasile gelmiştir:

Evimiz hem ahşap, hem de harap... Üst katta ev sahibimiz oturuyor; alt katta da biz kiracılar... Normal zamanda bizi yalvar yakar aldıkları evden, şimdi, yaka paça çıkarmak istiyorlar. Bereket versin, ortada kanun var, nizam var; bunun için alamadıkları hava parasının hıncını, bizden almaya uğraşıyorlar!

Bir gün ev sahipleri yukarda büyük temizlik yapmışlar... Hani, taharetin, nezafetin ne olduğunu bilenlerden olsalar ağzımızı açmayacağız; temizliğin küçüğü bitmiş de büyüğü kalmış gibi... Altı senedir kiracılarıyız; daha tanzifat amelesine çöp tenekesi verdiklerini görmemişizdir. Acaba meyveleri, sebzeleri, yumurtaları kabuklarile mi yiyorlar, ne yapıyorlar? Her ne hal ise, orası bize de lâzım değil, size de! Fakat büyük temizlik diye, sittin senedir süpürge yüzü görmemiş tahtaların üstünden Terkos suyunu aktarmalarına şaşırdık, kaldık... O, kabuk bağlamış toz, toprak yığınları, tahta aralıklarından sulu çamur halinde bizim tepemize damlayınca deli, divaneye döndük. Fakat nasıl ses çıkaralım? Bu pisliğin, murdarlığın adı temizlik...

Kendilerine ayni silâhla mukabele etmeyi tasarladık; hemen ayni gün sofada bol miktarda mangal kömürü yaktık; içine de bir marsık karıştırdık.. Mangalın dumanını, kokusunu, merdivenler, baca gibi yukarı çekince yukarı kattan bir kıyamet koptu:

— Aman, boğuluyoruz, ölüyoruz...

Bizden de ayni şekilde bir mukabele:

— Ne bağırıyorsunuz? Biz ağzımızı açıyor muyuz?.

— Mangalınızın yanması ne zaman bitecek?..

— Ne zaman sizin tahta yıkamanız biterse!

Onların temizliği birdenbire kesilince bizim mangalın yanması da bitti. Fakat kâfirler durur mu? Ertesi gece yukarda bir dans etmeye, hora tepmeye başladılar ki neuzübillâh... Neredeyse ev, başımıza geçecek! Yirmi dört saat dişimizi sıktık, fakat yirmi dört saat sonra intikamımızı aldık: Rakı tepsisini donattık, radyo ile gramofonu birlikte açtık, üstelik - maa aile ve maa hısım, akraba! - bir ağızdan şarkıya koyulduk... Tâ sabaha kadar!.

Sonunda onlar pes etti, ama, bizde de hayır kaldı dersem yalan.

GÖNÜL EĞLENCESİNDE

Yılbaşı gecesi oldukça şık giyinmiş bir adam masaların arasında dolaşıyor ve bir yere oturamıyordu.

Bir arkadaşı onu yanına çağırdı:

— Dikkat ediyorum, bir türlü yerinde oturamıyorsun, dedi. bir şey arar gibi mütemadiyen oradan orada dolaşıyorsun. Ne derdin var?

Öteki iğildi ve yavaşça:

— İyi keşfettin, bir derdim var, bir şey arıyorum.

— Nedir aradığın?

Zayıf adam sesini daha alçaltı:

— Bu güzel gecede gönlümü, gözümü eğlendirecek hoş bir kadın..

Öteki etrafına bakındı ve ilerdeki masalardan birinde dev yapılı bir sporcu ile başbaşa içki içen bir kadını gösterdi:

— Aradığın okadar güç bulunur şey değil... Şu lâcivert tuvaletli kadın son derece nefis, fazla olarak da şuh ve neşeli bir mahlûk... Derhal yanına yanaş ve lâzım gelen teşebbüslere başla.

Zayıf adam sitemle güldü:

— Hey anlayışına kurban olsunlar... Yahu, ben gönül eğlendirecek kadın arıyorum dedim, Allahtan belâmı arıyorum demedim.

★

BENZEYEN TARAFLARI

Güzel bir kız arkadaşına işaret ederek:

— Ne kadar masum, dedi, tıpkı Meryem!

Arkadaşı kızı gözden geçirdi:

— Tanırım, ama Meryemin tıpkısı değildir.. Benzemiyen tarafı da var, benziyen tarafı da...

— Anlamadım..

— Benzemiyen tarafı, çocuğunun peygamber olmamasıdır, benbiyen tarafı da babasız olması..

★

KENDİ FİKRİ

İki talebe şöyle konuşuyorlardı:

— Bence bir talebe ya sınıfta çakmalı, yahut sınıfı ikmalsiz geçmelidir!

— İkmalle geçerse ne olur?

— Başka türlü tatilin zevki çıkmıyor!

★

İki ahbap konuşuyorlardı. Biri diğerine:

— Bizim kadına iki iskemle ile bir perde ver, sana mükemmel bir saray odası çıkarır!

Diğeri boynunu büktü:

— Bizim kadına bir saray odası ver, iki iskemle ile bir perdeyi zor bulursun!

★

İNTİHAP

Bir bayan belediye meclisi âzalarından birinin karısına:

— Zevciniz tabii yine namzetliğini koyacak? dedi.

— Elbette... Niçin koymasın?

— Fakat yorulmasından korkmuyor musunuz?

Öteki gülerek cevap verdi:

— Tabii intihap edilinceye kadar az çok yorulacak... Fakat sonradan dört sene kotuğunda istediği gibi uyuyup dinlenir.

No. 524, CİLT: 21, SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 10 OCAK 1946

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

Anglo Saksonlar — Oh oh, çok gayret verdik, yakında fidanımız meyva vermeğe başlayacak!..

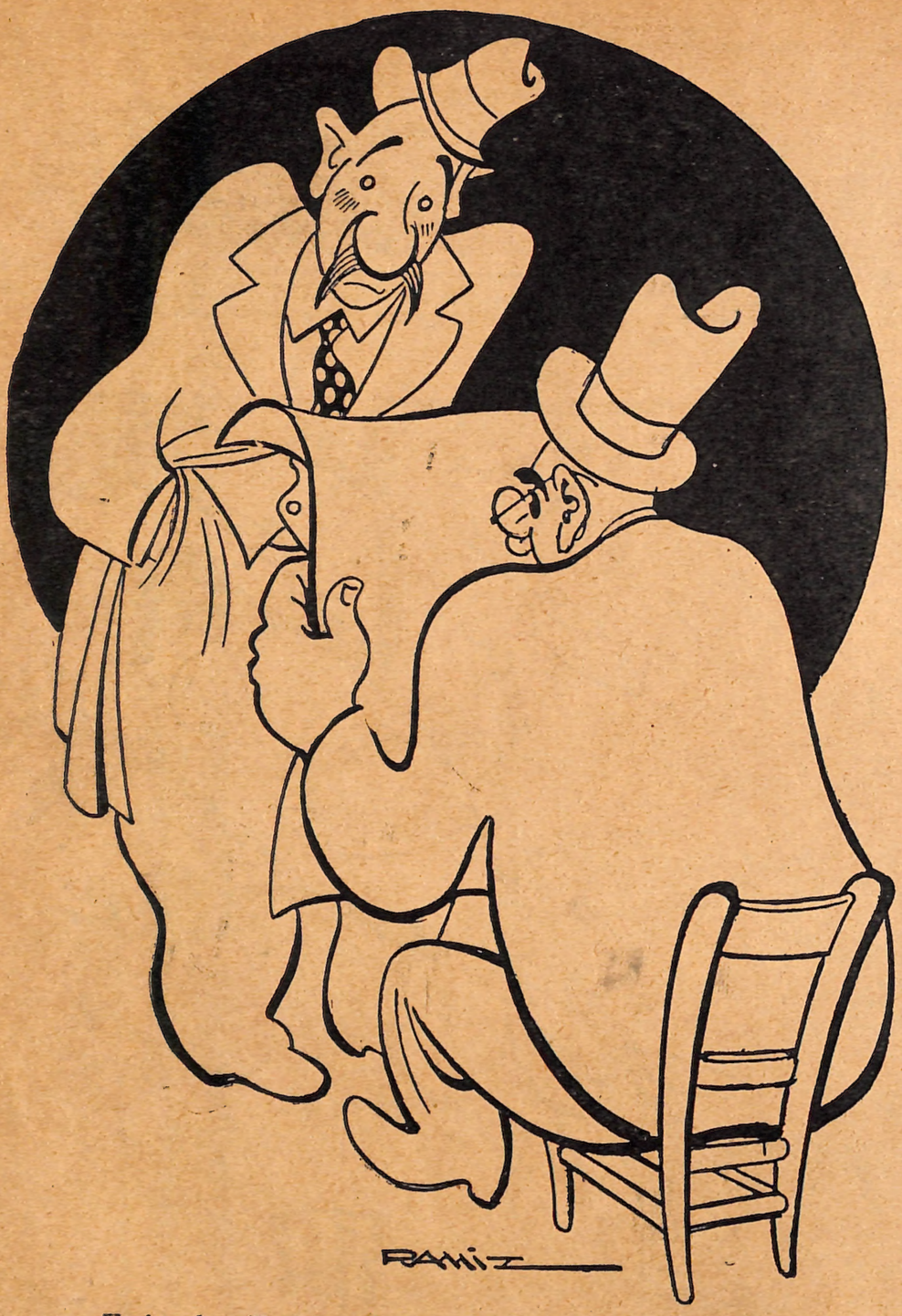

— Yeni açılan (Demokrat Parti) sola mailmiş...
— Desene daha şimdiden desteklenecek!

HAFTADAN HAFTAYA

Karaborsa Kitabı

Nasılsa elime geçtiğini daha evvel söylemiş olduğum Karaborsa kitabını karıştırmağa ve ötesinde berisinde rastladığım bazı ehemmiyetli satırları nakle devam ediyorum:

* * *

"Karaborsanın tarihinden sonra şimdi de tarifine geçiyoruz: Karaborsanın iktisat uleması tarafından yapılmış yüzlerce tarifi vardır. Fakat bize bu tariflerin en sade olduğu kadar en doğru görüneni de şu olmuştur: "Karaborsa, alıcının sıkışık durumundan istifade ederek bir malı değerinden çok fazlaya satmaktır.,,

Bu tarife göre karaborsayı yalnız çarşıda değil hayatın her safhasında aramak lâzımdır. Büyük ilminiz ve meziyetleriniz var. Fakat nasılsa açıktasınız; iş bulamamışsınız. Sizin bu sıkı durumunuzdan istifade ederek sizi değerinizden çok aşağı bir aylıkla kullanan şahıs veya idare mükemmel insan karaborsası yapıyor demektir ve o şahıs veya idareye "Neye böyle yapıyorsun denecek bir korunma mahkemesi, dünya kurulalıberi tasavvur edilmemiştir.

İçi boş bir boyalı gaz tenekesi gibi bütün marifeti ötüp tıngırdamaktan ibaret birine tesadüf edersiniz. Gösteriş, kuru gürültü vesaire gibi bir takım kuvvetlere dayanarak durmadan yükselir; büyük para ve itibar kazanır; han hamam, yahut bir çok kimselere önünde gerdan kırdıran yüksek bir makam sahibi olur. Cemiyet hayatında kendini değerinden böyle en aşağı yüz misli yukseğine yutturan böyle bir adama karaborsacıdan başka ne diyebilirsiniz?

Modern kibar mahallelerinden birinde kübik bir aile ocağına girersiniz. Mezada çıkarsanız getireceği para ile bir fukara mahallesi kurulabilecek kadar zengin eşya; hizmetçiler, aççılar, bütün bunları kanı canı pahasına temin eden bir adam vardır ki belki de bir karaborsacıdır. Fakat bütün bu lüksün içinde bir de zemheri zurafası gibi bir kadın görürsünüz: Zayıflık modasına uymak için vücudunu Gandiye döndürmüş. Bacaklar birer çarpık soba maşası, kaşlar yapma, kirpikler takma, saçlar elektrik ütüsü ve boya; sırtındaki şimal kutbu hayvanlarının hayat pahasına elde edilmiş postu, ayaklarında Afrika timsahlarile Cenup Amerika yılanlarının derisinden iskarpin... Surat yok; kadınlık yok; zekâ yok; analık yok; ahlâk yok, yok, yok, yok... Buna mukabil israf var, poker var, azamet var, terbiyesizlik var; ahlâksızlık var, hasılı var, var var... Bu kadın, o dünyayı kasıp kavurduğunu söylediğimiz vurguncu veya karaborsacının karısıdır. Dünyayı karşında salta durdurmuş karaborsacı bu kadının karşısında salta durmaktadır; o bilmem kaç bin liraya alınmış yeni kürkü soba maşası ayaklarile tekmeledikçe; boyalı gözlerini, gaga yahut düğme burnunu kısarak:

"— Eşek bana bunu mu lâyık gördün, eşek!,,

Diye edepsiz edepsiz haykırdıkça karaborsacı işi şakaya bozmak istiyerek:

"— Sayın bayan yine sinirli bu gece!,,

Diye korkak korkak gülmeğe çalışıyor.

Şimdi malını değerinin on bin misline satan karaborsacı bu erkek midir, yoksa bu kadın mı?

Hulâsa görülüyor ki karaborsa yalnız çarşıda değil her yerdedir. Hayatın mayası içindedir.

* * *

"— Karaborsacıyı yakaladıkları zaman evevlâ karakola, sonra korunma mahkemesine, daha sonra hapse götürürler. Ne haksızlık! Karaborsa adalete aykırı değildir. Daha doğrusu aranırsa adaletin ta kendisidir.

— Saçma, hezeyan, mantıksızlık, safsata!

— Bağırmaya nihayet verin de insaf dairesinde konuşalım. Neye bağırıyorsunuz karaborsaya karşı? Ne fenalığını gördünüz?

— Nasıl bağırmam. Daha dün bir arkadaşımla (...) lokantasına girdim. Üçer kap yemek yedik; bir kaç kadeh içki içtik.. Yirmi iki liramı aldılar hırsızlar... Sorarım size uskumrunun kilosu kaça... Yüz yirmi, haydi bilemedin yüz elli... Halbuki ikişerden dört balık bize dört buçuk liraya geldi.

— Lokantacı para ile sokaktan zorbalar tutarak sizi, kadın kaldırır gibi, zorla lokantaya mı soktu?.

— !!!..

— Öyleyse ne bağırıyorsunuz? Uskumruyu yemenin on türlü usulü vardır... Biraz çalı çırpı ateş yakar, dört balığı kendi elinizle ıskara eder; üzerine biraz soğan, üç beş damla zeytinyağı ve limon atarsınız. O vakit tanesini on beş kuruşa getirirsiniz ki pek pahalı sayılmaz. Yahut bir

KİMSE Duymasın

İSTER İNAN İSTER İNANMA

Huduttan geçerken gümrük memurları yolcu başına bir kutu sigaradan fazlasını bırakmıyor, ağır gümrük alıyordu. Onların yanında üç paket sigara vardı. Sigaraları bırakmıya kıyamadılar. Bir çare buldular. Karı koca birer paket alabilirlerdi. Üçüncü paketi de beş yaşındaki oğullarının diyeceklerdi.

Öyle yaptılar. Gümrük memuru sordu:

— Bu sigaralar kimin?

— Bizim Çetinin!.

Memur şaşkın şaşkın Çetine baktı:

— Çocuk sigara içer mi?

Annesi atıldı:

— Eskiden nargile içiyordu. Ondan vazgeçirdik. Şimdi sigaraya başladı.

ÇOCUKLUK EMELİ

Genç muharrirlerden biri Ertuğrul Muhsinle görüşüyordu. Bir aralık:

— Üstat! dedi. Çocukluğunuzda beslediğiniz emellere nail oldunuz mu?

Muhsin başını salladı:

— Evet, birine!.

— Nedir?

— Mektepte iken benden büyük, haşarı bir oğlan vardı. İkide bir tutar, tepemdeki saçları çekiştirirdi. Ben de o zaman, içimden "Ah şu saçlarım olmasa!,, diye söylenirdim.

HİZMETÇİYE GÖRE

Reşat Nurinin evine bir misafir geldi. Kapıyı açan hizmetçiye sordu:

— Bay evde mi?

— Evde...

—Çalışıyor mu?

— Hayır!. Zaten o çalışmaz ki akşama kadar oturur, yazı yazar.

---

lokantaya gidersiniz. Yahut hiç uskumru yemezsiniz. Bunları yapmak dururken lüks bir lokantaya gider, bir büyük irat sahibi neşesile güle oynaya yemek yer, karaborsacı patrona selâmlar, garsonlara, şapkanızı tutan çocuklara bahşişler dağıtarak çıkarsınız. Sonradan ben karaborsada adalete aykırı bir şey yok deyince gözlerinizi açarak bağırmağa başlarsınız. Karaborsayı yapanlardan biri de siz olduğunuz muhakkak. Bu işte bir adaletsizlik varsa patronla beraber sizi karakola götürmemeleri, suç ortağı olarak yargılamamaları ve onunla kardeş kardeş cezaevine tıkmamalarıdır.

Bütün şehir halkı karaborsacıyı sokak sokak aralayım; polise, kanuna karşı bin bir ihtiyat tedbiri alarak alış verişlerimizi yapalım; boynumuza takacağımız bir boyunbağı için karaborsacıya paradan başka bir de dalkavukluk yapalım. Arkasından gözlerimizi yumup ağzımızı arşın arşın açarak adama beddua edelim.

Demek ki karaborsa adaletin ta kendisidir. Çünkü kendisine yataklık etmek suretile işlediğimiz büyük suçu mahkeme değil o kendisi cezalandırıyor...

Karikatür

Terzi — Niçin etekleri bu kadar uzun yaptırıyorsunuz?
Bayan — Kocam kıskançtır, bacaklarımın görünmesine tahammül edemez!

NE YAPSIN Kİ!

Halil Lûtfi dostlarından birine, çocuğu olduğu için bir tebrik mektubu yazacaktı. Düşündü, taşındı. Pul parasına kıyamadı. Nihayet aklına güzel bir çare geldi. Zarfa pul yapıştırmayı unutmuş gibi yapıp öylece kutuya atacaktı. O zaman mektubu üzerindeki ki adrese götürür, orada taksi pulu yapıştırırlardı.

Sevindi. Hemen oturup mektubu yazdı. Sonuna da şu cümleyi yazıp gönül aldı:

— Sevgili dostum, dalgınlık'a zarfın üstüne pul yapıştırmayı unuttuğum için özür dilerim. Ne yapayım ki işin farkına vardığım zaman mektubu posta kutusuna atmış bulunuyordum!.

BUNU DA SORAMAZ MI?

Yılbaşı gecesi evde ziyafet vardı. Annesi Fatuşa tenbih etti:

— Sakın sofrada anne şunu isterim, anne bunu isterim deme, anladın mı?!.

— Peki anneciğim!

Misafirler geldi. Sofraya oturuldu. Fatuş da kendisine gösterilen yere oturdu. Fakat annesi misafirlere ikram etmekten yavruya bakmayı unuttu. Çocukcağız da kendisine tenbih edildiği için hiç sesini çıkarmadan bekledi. Bir, iki derken aç kalacağını anladı. Yemek istemek te yasak! Ne desin?

— Anneciğim!.. dedi.

— Ne var kızım?

— Çocuklar sofrada açlıktan mı ölürler?

Akıl Hocası

Şişlide H. Z. :

"1. Boyum 1.67; kilom 54; yaşım 22... Endamımın mütenasip, yüzümün fotojenik olduğunu söylüyorlar... Sinema artisti olabilir miyim?

2. Sinema artistliğinin istikbali var mı?

3. Sinema artisti olmak için kime müracaat etmeli?..,,

CEVAP :

1. Sanata istidadınız ve kâfi derecede ilim ve irfanınız varsa, verdiğiniz ölçülerle pek âlâ bir artist olabilirsiniz...

2. Henüz mazisi olmadığına bakılırsa istikbali çok, hem de pek çok olmalı.

3. Tanıdığınız bir müessese yoksa bile tanıdığınız bir artist de mi yok? Onlardan birine müracaat edersiniz; Hiç birini tanımıyorsanız bizden bile akıl danışmanız kabil!

★

İzmirden B. F. :

"Acaba harp olacak mı dersiniz?,,

CEVAP :

Acaip... Harbin devam etmediğini mi zannediyorsunuz?..

★

Fatihten G. P. :

"Neden yirmi yaşındaki tazelerden ziyade yirmi beş, otuz sularındaki kızlar daha fazla kısmet buluyorlar?..

CEVAP :

Yirmi yaşındaki tazeler kapalı kutu... İçlerinden ne çıkacağını tahmin etmek güç. Fakat yirmi beş, otuzundaki kızların, o yaşa kadar, ne oldukları belli olduğu için, o yaştan sonra da, ne olacaklarını tahmin etmek kolay görünüyor...

SADUN GALİP SAVCI

Lohosa — Ebe hanım, kız mı, erkek mi?
Ebe — Hatırımda kalan eşkâle nazaran erkek yavrucağım!

★

Ankarada T. B. :

"Şairlerin istikbali ne olacak?,,

CEVAP :

Geçmişleri ne olmuş ki gelecekerinden haber bekliyorsunuz?

★

Antalyada H. S. :

"Bu sene portakallar neden ekşi çıkıyor?,,

CEVAP :

Olaylar, insanların yüzünü ekşittiği gibi, portakalların da içini ekşitiyor demek...

★

Kayseride S. E. :

"Bütün Türkiye, sabah akşam Kayseri pastırması yiyor... Halbuki bizim irsalâtımız İstanbula güç yetişir... Acaba başka bir Kayseri daha var mı?,,

CEVAP :

Yalnız İstanbulda bile bir değil, bir kaç Kayseri var... Belediye hududundan dışarı ne kadar inek, öküz kesilen yer varsa, hepsi de pastırma imal eden birer Kayseri!

★

Ankarada S. B. :

"Bir derece üstün maaşa, haydi, pek âlâ diyelim.. Ya şu yüzde beş tekaüdiye ne oluyor?,,

CEVAP :

Tekaütlük hakkı olmayanlara bayram oluyor!

★

Bursada Ç. Z. :

'1. Bursada ipek çıkar, tüccar istifade eder...

2. Bursada Merinos yetişir, fabrikalar hayrını görür...

3. Bursada kaplıcalar var, yabancılar yıkanır...

4. Mumu, dibine ışık vermez, dedikleri, bu mu?,,

CEVAP :

1 ve 2. Cennet gibi yerde ipeğe, yüne ne lüzum var?.. Biraz da cehennemlikleri düşünün!

3. Onların temizlenmeğe ihtiyacı var demek... Güle güle kirlensinler!

4. Mumun etrafını aydınlatması az saadet mi?

★

Gerzede İ. O. :

"Adanaya Seyhan, Mersine İçel, Cebeliberekete Osmaniye demekle onların adını mı değiştirmiş oluyoruz, yoksa onlara soyadı mı vermiş oluyoruz?,,

CEVAP :

Bana kalırsa, kelime zenginliğini göstermiş oluyoruz.

Akıl Hocası

MEVSİM YÜZÜCÜLERİ ARASINDA :

— Kürkün ne derisi?

— Hacı Ağa derisi!..

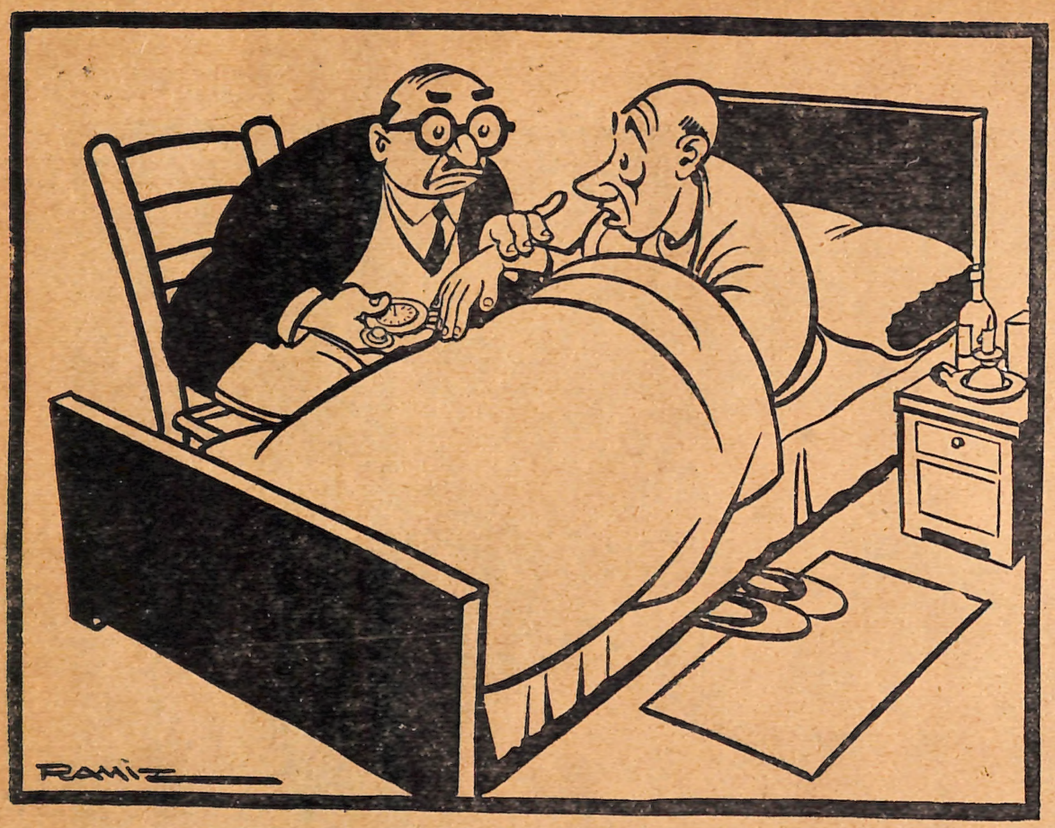

Doktor — Müsterih olunuz, hiç bir şeyiniz yok...
Hasta — Teşekkür ederim, iyi keşfettiniz, doktor bey, hattâ vizite param bile!...

İZMARİT KRALI

Yazan: ÇALAPALA

Beni sokakta giderken görseniz, mutlaka gülersiniz. Çünkü kafam durmadan işlediği için dudaklarım oynar, kaşlarım çatılır... Bazan güler, bazan da suratımı ekşitirim. Kendi kendime konuştuğum, hattâ şarkı söylediğim bile olur. Günde en az üç beş defa beni kolumdan çekip tramvayların, otomobillerin altında kalmaktan kurtarırlar. Çok tehlikeli amma bir türlü bu dalgınlıktan vaz geçemiyorum.

Dün yine böyle, kendi kendime konuşarak yürüyordum. Yine meteliksiz günlerimden biri idi:

— İşte oğlum! dedim. Bu işin sonu böyledir! Dünyada yapacak iş kalmamış gibi ressamlığa heves edersen, üstelik resim sanatında yenilik yapacağım diye her şeyi dört köşe görmeğe çalışırsan halin böyle olur. Şimdi düşün bakalım arpacı kumrusu gibi! Düşün baka...

Küüüüüt!...

Kafamı öyle hızla bir yere çarptım ki, beynim yerinden uçtu sandım. Koskoca bir konyak şişesini bir solukta içmişim gibi, gözlerim sedef sedef oldu. Hiç bir şey görmüyordum. Her halde birine çarpmış olacaktım, ama kime?.

— Şey... Affedersiniz!. Dedim. Pardon!..

Bir ses:

— Siz affedersiniz, dedi. Ben size çarptım.

— Nasıl olur efendim?. Ben size çarptım. Hem öyle bir çarpış ki hâlâ gözüme görünmüyorsunuz.

Başım dönüyordu. Gözlerimin önünde eşya dörder, beşer belirmeğe başladı. Çarpıştığım adamın sesi, şaşkın ve heyecanlı bir eda ile çınladı:

— Kâmran!. Kâmran yahu!..

— Efendim?!.

— Sen misin?. Ah kardeşim!. Ne iyi oldu da çarpıştık.

— ?!...

— Beni tanımadın mı?. Ben Celâl!.

Zorla karşımda iki tane Celâl seçebildim. Bizim eski mektep arkadaşı:

— Kör müsün be! diye söylendim. Kafamı parçalayacaktın!.

— Affedersin kardeşim... Nerelerdesin yahu?. Seni görmiyeli seneler oldu.

— Öyle!..

Koluma girdi, sordu:

— Nereye gidiyordun?.

Nasıl başı boş geziyordum derim?.

— Şey... diye mırıldandım... Hiç!.. Şöyle biraz do'aşacaktım.

— Demek boşsun?.

— Yok canım!. Kadıköy iskelesinde birile buluşacaktım.

— Hangi tüccarla?

— ?!..

— Söylesene yahu!. Kiminle buluşacaksın?

— Bir kadın!.. Anlarsın ya!..

— Seni gidi seni!. Hâlâ o eski huy öyle mi?

— Yok canım!. Pek o kadar değil... Bilirsin ya, onlar benden değil, ben onlardan kurtulamam. Madem ki buluştuk, vaz geçiyorum. Bu akşam seninle beraber gezeriz... Eh, anlat bakalım sen ne iş tuttun, ne yapıyorsun?.

— İzmaritçilik ediyorum.

— Alay etme canım!. Merak ediyorum, sahi söyle! Ne yapıyorsun?. Halinden, kıyafetinden kesenin dolgun olduğu belli!.

Celâl gevrek gevrek güldü:

— Elbette!.. dedi. Ama vallahi izmaritçilik ediyorum! Dur, anlatayım... Bilirsin, fakir bir ailenin çocuğu idim. Askerlikten döndükten sonra da bir iş tutamadım. Günlerce parasız, hattâ aç kaldım. Daha mektepte iken sigaraya alışmıştım; onu da bilirsin!. Tütün alacak param olmadığı için çılgına dönmüştüm.

Tam benim halimi andıran bu hikâyeyi gayet iyi anlıyordum:

— Vah kardeşim var!. diye söylendim.

O anlattı:

— O gün yine sigarasız kalmıştım. Sarhoş gibiydim. Baktım ki olmayacak; başladım tenha sokaklarda yere atılmış izmaritleri toplamağa... Aldığımı cebime atıyordum. Beş dakika içinde ne göreyim? Bir avuç tütün toplamışım.. Bu bana dehşetli bir fikir ilham etti. Hemen o günden izmarit toplayıp hamallara, amelelere ucuz ucuz tütün satmağa başladım. Öyle bir harman yapıyordum ki kimse bunların sigara artıklarından çıktığına inanmıyordu. Hattâ bir kaç kere beni kaçakçı diye yakaladılar.

— Olur şey değil!.

— Dahası var! Müşteri o kadar çoğaldı ki gece gündüz çalıştığım halde yetişemez oldum. Başladım köşe başlarında dilenen çocukları gündelikle kullanmaya. Derken bir fabrika kiraladım. Tütünleri orada harman ediyordum. Öyle nefis kokulu çeşitler icadettim ki Tekelin tütünleri benim tütünlerimin yanında metelik etmez!.

— Şimdi, hâlâ bu işi mi yapıyorsun?.

— Evet ama, şimdi iş zannettiğin kadar basit değil! Bir kere, artık gizli kapaklı çalışmaktan kurtuldum. Çünkü burada da bu işleri yapmak yasak! İtalyada bir fabrika açtım. Yakın Şarkın başlıca şehirlerinde toplattığım izmaritleri çöp adı altında fabrikaya gönderiyorum. İtalyanlar çöp fabrikasından tütün ve sigara çıkmasına izin vermiyorlar. Ben de fabrikanın mahsullerini orada değil, başka memleketlerde satıyorum.

— Karışık bir dalavere!..

— Dalavere dediğin de karışık olur zaten! Bak şu sigaraya! Alsana yahu!. Bizim fabrikanın mamûlâtından! Merak etme, en ileri kimya usullerile temizlenmiştir. Senin içtiğin sigaradan daha hoş bir çeşnisi vardır.

Keyif için değil, merakımdan bir tane aldım. Ağızlık yerinde pembe bir şerit vardı.

— Karanfil yaprağıdır! dedi. İçimine fevkalâde bir lezzet verir. Buluş meselesi!.

Hakikaten nefis bir sigara idi, bayıldım.

Celâl pek neşeli idi. Kerata gelişmiş, göbek bağlamıştı. Yassı karınlı tık nefes Celâli hatırladım.

— Yahu, sen kedi gibi bir şeydin!. Şimdi maşallah dev kesilmişsin!.

O sadece gevrek gevrek güldü. Sonra:

— Peki ama, sen ne iş yapıyorsun? dedi.

— Ressamım!.

— Ressamım!.

Yüzü çatındı. Bütün neşesi kaçtı:

— Ressam mı?!..

Diye sordu. Utanarak tekrarladım:

— Evet!

— Nasıl, tutuldun mu bari?

— Tutunmak da lâf mı? Senede bir tablo yapsam bir yıllık masrafım çıkıyor.

Tekrar yüzü güldü. Sırtıma bir yumruk indirerek:

— He he he he!.. Memnun oldum!. Sevindim bu işe doğrusu!. dedi. Hani ben bu muvaffakiyeti senden ummazdım! Gönlümden ne geçiyordu biliyor musun? Darılma ama!.

— Neden darılacağım canım?!

— Şu oğlan sıkıntıda ise biraz yardım edeyim diye şu bin liralığı avucumda çevirip duruyordum.

Ağzım, gözlerim ve avucum açık kaldı. Celâl:

— Memnun oldum!.

Diye cüzdanını çıkardı. Elinde buruşmuş olan bin liralığı cüzdandaki kardeşlerinin yanına yerleştirip cebine koydu. Sonra boş elini bana uzatarak:

Bayan — Bir futbolcu olamadın gitti...
Bay — Sporu çok mu seviyorsun?..
Bayan — Hayır... Lik maçları için büyük şehirlere gittiğinde ucuz eşya getirmiş olurdun...

NE AYIP!.

Kız gelin olmuştu. Gerdeğe girmeden evvel, anası bazı öğütlerde bulunmak lüzumunu hissetti. Çünkü:

— Kızcağız pek kapalı büyüdü. Dünyadan haberi yoktur. Kocasının yanında mahcup olmasın, bir pot kırmasın! diye düşündü.

— Kızım!. diye söze başladı. Evlenmekten maksat... Erkekle, kadın arasında....

Masum kız hemen annesinin sözünü kesti:

— A.... Böyle ayıp şeyler konuşmak sana yakışır mı anneciğim?. Ben her şeyi biliyorum!.

— Çok memnun oldum Kâmran! dedi. Benim de bir yağlıboya resmimi yapmanı isterim. Al şu kartımı!. Bugün Filistine hareket ediyorum. Üç ay sonra burada olacağım. Gelir, beni bulursun!.

Verdiği sigara bitmişti. Elimdeki izmariti yere atıp:

— Güle güle!. dedim.

Eğildi. İzmariti yerden aldı. Söndürdü. Cebinden gümüş bir kutu çıkarıp içine koydu. Parmağını sallayarak:

— Ziyan ediyorsun!.

Gibilerden bir işaret yaptı. Sonra şapkasını çıkarıp selâm verdi, uzaklaştı.

Çalapala

ÜÇÜNCÜ GÖZ

Üç yumurcak oturmuş harali hararetli konuşuyorlardı. Mesele "İnsanın kaç gözü olmalıydı?„ meselesi idi.. Bir, iki, üç, beş derken üçte karar kıldılar. Yalnız bu üçüncü gözün nerede bulunması lâzım geleceği de ayrı bir mesele oldu.

Alında, tepede, ensede, burunda filân derken içlerinden biri:

— Buldum!.

Diye bağırdı.

— Söyle!

— Şahadet parmağının ucunda olmalıydı.

— Neden?

— Budak deliğinden sokar, futbol maçını, sinemayı, tiyatroyu seyrederdik!

KESBİ AFİYET

Uzun zamadanberi hasta yatıyordu. Okumuş bir adamdı. Hastalığının ne olduğunu biliyordu. Kurtulamıyacağından da emindi. Fakat cesur bir adamdı. Ölümü pek tabii bir netice olarak karşılıyordu.

Her zaman kendisini görmeğe gelen doktor, son gelişinde, kapıdan girer girmez yalancı bir neşe ile:

— Oh, oh!.. İyileştin maşallah!.. dedi.

— Hasta güldü:

— Öyle!.. Galiba ben öbür dünyaya tamamen iyileşmiş, kesbi afiyet etmiş olarak gideceğim!

GELİN — Kaynana SÜTUNU

I

Üsküdardan "Hangimiz haklı?„ imzasile gelmiştir :

Kaynanalık hakkı, analık hakkına nisbetle, iki kat üstündür: Zira, kaynana, bir kere ya kızın, ya erkeğin öz annesidir; sonra ya gelinin, ya damadın annesi makamındadır... Şu halde kaynanalar, analara nazaran iki kat saygı ve sevgiye lâyıktır!

Bu hakikati sizin gibi yazmış okumuş, görmüş geçirmiş adamlara anlatmak kolay... Fakat aynı şeyi bir de benim geline anlatın da size aşkolsun diyeyim! Eskiden "İzan demişler de uzana kalmış!„ diye bir tabir vardı; işte benim gelin de o uzana kalmış soyundan... Mübarekte yalnız bir boy bos var; bir de kaş göz... Boyu devrilesine, saygı dedim mi, hemen bir, iki, üç diye sayı saymaya başlıyor; sevgi dedim mi, hemen kediyi, köpeği okşamaya başlıyor... Her halile bana, ne sevgiye, ne de saygıya lâyık olmadığımı anlatmak istiyor!

Fakat "say hatırımı, sayayım hatırımı!„ sözünü yabana atmamalı... Ben de onun sevgiye ve saygıya lâyık olmadığını anlatmak için güzel bir çare buldum: Kendisine "Goncagül„ diye hitap ediyorum. O da bundan memnun oluyor, bana "Şekerpare„ diyor... Söz aramızda, "Goncagül„ bizim eski beslemenin adı idi... O, bunun farkında değil; çünkü beslemeyi bilmiyor. Ancak gelinin bana, başka bir lâkap bulamayıp da "Şekerpare„ demesine aklım ermedi: Acaba bu da onun eski dadısının adı olmasın? Meseleyi tahkik edeceğim; netice, tahminim gibi çıkarsa, gelinin saçını, başını yolacağım.. Bunda haklı değil miyim?.

II

Ankaradan "Sebep sizsiniz!„ imzasile gelmiştir :

Geçen gün, bermutat, kaynanamla bir ağız kavgası yaptık; tam kavganın civcivli zamanında bana:

— Gelinlerin ne matah olduğunu anlatmak için "Karikatür„ gazetesi koskoca bir sütun açmış. Git de oku!

Dedi. Ben de hemen cevabını yapıştırdım:

— Affedersiniz, o gelinlerin değil, kaynanaların ne mal olduğunu anlatmak için açılmıştır!

Hayır, gelindi, kaynana idi, derken, biz birbirimize geçmişiz... Konu, komşu ikimizi güç belâ ayırdı... Rica ederim, doğru söyleyiniz; siz bu sütunu gelinlerin azabını azaltmak için mi yoksa kaynanaların zulmünü çoğaltmak için mi açtınız?..

İSTEDİĞİ KADAR YATAR!

Bayan fazlaca sinirli idi. Onun için hizmetçiyi tutarken pazarlık etti:

— Bak kızım, ben biraz titizim. Sabahleyin uyandığım zaman kahvaltıyı hazır bulmazsam sinirlenirim. Senden evvelki hizmetçi saat onlara kadar yataştan çıkmazdı. Onun için yol verdim.

— Merak etmeyin bayan! Ben öyle yapmam!

— Yooo... Bu sefer işi sağlam tutacağım. Hangi sabah vaktile kalkmazsan aylığından bir lira keseceğim.

Hizmetçi işe başladı. Hakikaten her sabah kahvaltıyı bayan kalkmadan hazırlıyor, cezaya çarpılmıyordu. Fakat bayan her sabah biraz daha erken kalkmaya başlamıştı. Kızcağız uykusuz kalıyordu. Bir sabah canına tak dedi. Saat sekizi, dokuzu geçtiği halde yatağından çıkmadı, mışıl mışıl uykusuna devam etti.

Biraz sonra bayanın çıngıraklı sesi duyuldu:

— Nesrin!.

— ...

— Kız Nesrin!.

— ...

— Sana sesleniyorum, ölü uykusuna mı yattın?!..

— ...

Nihayet odaya kadar geldi:

— Uyandın da hâlâ yataktan çıkmıyor, üstelik sesime cevap vermiyorsun öyle mi?.

Nesrin soğukkanlılıkla yerinde doğruldu:

— Ne bağırıyorsun bayan?.. dedi. Parama geçer hükmün!... İstediğim kadar yatarım!.

★

YAĞMA OLMUŞ OLACAK

Yılbaşı tatilinden sonra ilkokullar açıldığı gün üçüncü sınıf öğretmeni çocuklara bir tahrir vazifesi verdi:

— Yılbaşını nasıl geçirdiniz? Yazınız.

Küçüklerden biri kısaca şunu yazdı:

"Öğleyin sofrada düğün çorbası, et kızartması, ıspanak kavurması, börek, revani vardı. Akşam da misafirler vardı.„

SEDAT SİNAVİ
Fuji-Yama
MİLLİ ROMAN
Yeni Çıktı
Değişik Fikirler
75 KURUŞ

Acaip bir aile...

—KOMİK ROMAN—

— 16 —

Yazan: Ta. Ka.

— Anladım. Bizim Cemal: Şef!.

— Şefi mefi bilmem... Marifet iki yüze yakın davetliyi ağırlamaktır. Bunu becersin bakalım...

Cemal, söz gelişine kapılarak itimatla vâdetti:

— Başaracağım.

— Palavra istemem. Şimdi ne gibi çareler buldun? Üç yüz lira ister oğlum! Üç yüz lira!..

— Olsun. Düşünüyorum.

— O kadar çok düşünme, aklına zarardır.

— Düşünmiyelim mi?

— Canım, düşünme desem sözümü tutmazsın ki...

— Senin (ağyar) e kafiyeler düşünmenden daha ciddî bir haldeyim.

— Evet, doğru!.. Hepimiz mütemadiyen bir şeyler düşünüyoruz. Düşünmenin elimizden bu çektiği nedir yarabbi!

* * *

Saat ona doğru kahveden çıktılar.

Tenha sokaklarda, bir sürü meseleler konuşarak yürümeği, ama uzun uzun yürümeği, seviyorlardı. Bedri Ekrem kısacık boyu ile ortada, iki delikanlı iki tarafında, İmamı Azamın (lena) ve (lâ) fıkrasındaki manzarayı meydana getirerek Divanyoluna doğru yürüdüler.

Mayıs gecesinde tatlı bir sıcaklık vardı.

Cemal, yüksek sesle kendi kendine konuştu:

— Yahu! Biz böyle olacak delikanlılar değildik!

Hikmet buna o kadar güldü ki üstat meraklandı:

— Bu sözde ne var?

— Efendim, bu söz aramızda meşhurdur. Sen topalları bilir misin? Topalların iki bahtı olur bu dünyada! Biri: Dilencilik!. Biri de: Padişahlık!. Eğer devir, padişahlık devri olsaydı, bizim Mahmut Atillâ mutlak padişah olurdu.

— Demek şimdi dileniyor mu?

Cemal, Hikmetin omuzunu yumrukladı:

— Sözünü hiç bilir misin? Haydi bakalım, kurtar Mahmudu.

— Mahmut nereye düşmüş ki kurtarayım? Evet dileniyor. Köpoğlusu hanımlara, hanımlarında körpesine düşkündür. Her an onlardan iltifat dilenir.

— Bari bir şeyler verirler mi?

— Doyasıya vermezler ki. İşte bu lâfı o söyler. Kahkahayı basar da: "Biz böyle olacak delikanlılar değildik!,, diye nâra vurur.

— Pek âlâ, Cemal! Sen bu lâkırdıyı şimdi hangi mânada söyledin.

— Vallaha üstat, kederli bir manada söyledim. Yirmi yaşındayım. Yirmi yaş, az şey değil. Harpleri ve inkılâpları bu yaş götürür. Öyleyken... Nasıl söyleyeyim? Halimden memnun değilim ben... Hukukta okuyorum. Başımın içinde, yüreğimde artık her şey katılaşsın, şekil peydahlasın, diyorum. Halbuki bir cıvıklık hüküm sürüyor. Anlıyorum da önüne geçemiyorum. Demin Hikmet bizi hicvederken ona hak verdim. Bir haksız tarafı var. Kendisi de bizden.. Kendisi de bizim gibi... Daha fenası farkında değil galiba!

Hikmet atıldı:

— Sen orasını haletetmişsin. Ben dans eder miyim?

— Hayır boks yaparsın.

— Ben cazbant davulu çalar mıyım?

— Hayır, gramofona meraklısın.

— Ben cebimde on para olmadığı halde evlenmeğe kalkar mıyım?

— Daha betersin! Hani sevgilinle seyrana gittin de... Hani bir şiirin vardı. Kız, senin döktüğün dillere kulak asmamış da gülüvermiş. Son mısrada ne diyordun bakalım?

— "Yırtık kunduralarım ona bu hakkı verdi.,, diyordum.

— O anda sanki bizim Maksuttan daha parlak bir halde misin?

— Yahu! Deli olacağım. Bu bir şiirdir. Bizim dedelerden en yanığı Fuzuli efendimiz. O bile: "Aldanma ki şair sözü elbette yalandır.,, diyerek bizi rüsvay etmemiş mi?

— Bırak... Bizim bir tarafımız çarpılmış... Çarlston devri gençliği olduk. Eğer kurtulamazsak halimiz haraptır.

Üstat, demindenberi zaten zorla susuyordu. Sigarasını ağzının kenarına iyice yerleştirdi. Küçük bir gülüşle başladı:

— Cemal haklı! Çarlston ve kübik devri. Hayat insanlara kendi şeklini veriyor. Neremiz çarpılmadı ki?.. Devenin hesabı: (Nerem düzgün?) demiş. İnkılâp devirleri böyle oluyor. On sene evvel, yobazlar tango çarşaflarını kezzapla yakıyorlardı. Oruç yiyenler karakola götürülüyordu. Şimdi deniz hamamlarından plâjlara geçiyoruz. Çarlston bizde neden salgın haline geldi? Yaratılışımıza mı uygun? Sinemalarda gördüğümüz Çarlstonla sizin arkadaşın oynadığı arasında pek uzak bir münasebet olduğuna eminim. Cambazla, cazbant kelimeleri arasındaki münasebet kadar. Çarlstonun esası, evvelâ bugün içinde bulunduğumuz şartlara uygun. Onu mübalâğalandıran da bizim hususî şartlarımız.

Ne oluyor? Burada, belli ki bir şeyler oluyor. Bir şeyler de acemi acemi doğuyor. Öleni, sevmiyorduk, saymıyorduk. Ona bu sebeple hiç acımıyoruz. Gayet rezilâne defolup gidecektir. Doğan yenilik de bizi tastamam kavrayamadı. Çünkü kasketle yürek arasında pek uzun mesafe vardır. Yavaş yavaş alâkasızlık başlıyor. Şaşırmağı bile beceremeden bir kısım delikanlılar züppeliğe teslim olacaklar.

Gençlik bütün haşarılıklarına rağmen bir nevi dalgınlık içinde yaşar. Buna bir çeşit körpe hayvanlık da diyebiliriz.

— Pek âlâ üstat, biz hangi hayvana benziyoruz?

— Artık orasını da siz keşfedin. Ama bu sözü hakaret saymanıza da müsaade edemem. Daha elli sene bu şimdi sizin içinde yaşadığınız körpe hayvanlığı yaşamak isterdim. Çarlstonunuz, bütün diğer budalalıklarınızla hayvanlığınıza razıyım. Bizim gençliğimizde hayat donmuş kalmış gibi idi. Halbuki siz her sabah bir yenilikle karşılaşıyorsunuz. Buna kanıksadınız da farkında bile değilsiniz.

Sizin semtin ahvali perişan çocuklar! Bu perişanlığı akıl almaz, telâfi edilmez hale getiren büyük çöküntü, kızların, genç kadınların birer, ikişer çalışmağa başlamasıdır. Halbuki mektebe gidişlerini bu tahta evler - kendi akılları ve kendi lisanlarile - daha yeni, daha yarım ağız kabul etmişlerdi. Hâlâ sultanîye baş örtüsile gidenler görüyorum. İç içe bir şeyler dönüyor.

Zannederim, evevlâ, evde kese kâğıdı yaparak, dikiş dikerek işe başladılar. Sonra çorap, fanilâ ve tütün imalâthanelerine yazıldılar. Çikolâta yapmağa girişiyorlar. Bir kaç tanesi telefon santralına girdi. Daktilo öğrendi.

Kızları, genç kadınları işe giden evler, bu işin ne müthiş bir kepazelik olduğunu galiba ilk kış mevsiminde anladılar.

Ortalık kararmıştır. Kız hâlâ meydanda yok. Saate bakar büyük anne! Yaz saatine göre henüz gelesi olmamış. Yeldirmeliler, siyah çarşaflılar sokaklara döküldü. Herkes yavrusunu arıyor. Aklında bir sürü versvese... Düşman başına... Bir sürü felâket ihtimali...

— Buna dünyada razı değilim.

— Otursun eteğimin dibinde.

— Acımızdan ölelim... Yarından tezi yok...

Yarından tezi yok işe yollamayacaklar! Ertesi sabah gün doğdu, doğacak, hemşirem gene sokakta. Ayıplayanlar olmasa, bu kadar müşkül bir inkılâp bu kadar kolay yerleşmezdi. Hele imkânsız şeyleri ayıplamak. O şeylerin tabiileşmesini propagandada etmenin en güzel yoludur. Alın damarını çatlatır. İşi inada bindirir.

— Benim kızım namusile gider, namusile gelir.

— Komşular kıskanıyorlar kardeş. Ne yapsın yavrucak? Kendi aşifte, yelloz kızları gibi komşu oğluyla akşama kadar fingirdeşsin mi?

— Sen ağlama yavrum! Giyin, süslen, çatlasınlar düşmanlarımız.

— Elin ağzı torba değil ki büzesin!

— Aman bu dedi koducu mahalleden taşınalım.

İyi ama, büyük baba, daha geçen sene, köşedekilerin tütüne giden kızı için ne söylemişti:

— Bunlar kâfirlik... Kız kısmı evinden üç kere çıkar. Koca evine gitmek için. Babasının cenazesini götürmek için... Bir de ölünce mezara...

İlk tezad, kızlarını, gelinlerini çalıştıranlarla çalıştırmayanlar arasında idi. Sonra ağır ağır büyüyerek bizzat çalıştıran evleri de kapladı. Kadın para kazanınca erkekleşir. Bu da pederşahi ailenin nizamlarını kanunlarını bir gıcırdatır, bir çatırdatır... Sonra bir ihtilâlle alaşşağı eder.

Kız açıldı. Terbiyesini değiştirdi. Şimdi erkekliğini ancak evinde deniyor. İlerde, pek ürktüğü erkeğin ne mal olduğunu, yani sırasında ne budala, ne tembel, ne korkak olduğumuzu anlayınca daha başka işler de olacak.

Şimdi, Maksut bey Berceste hanımı sokakta görüp beğeniyor. Cemal kızı tenhada korkutup evlenmeğe razı ediyor. Bir çokları da gerek çalıştıkları yerde, gerek dans salonlarında, gerekse hafta gezintilerinde kolayca aldatılıyorlar. Üzerinde hâlâ, aile terbiyesinden gelme erkek saygısı var da ondan. Bu işi sinemalar da kolaylaştırıyor. Her değişmenin kurbanı olur. İbrahim peygamber de oğlunu bir şeylerin değişmesi uğruna kesmeğe kalktı.

Şimdilik kızlar evlerine de pek yardım etmiyorlar. Kazandıklarını kendi süslerine, ihtiyaçlarına harcıyorlar. Ne hazin şey! Kızları eski ailenin yarı esirlik disiplinine sanki iki pabuçla bir kat entari mahkûm ediyormuş.

Asıl kadın hâkimiyeti, yahut kadın - erkek müsavatı ilerde. Hele hanımefendi evin iktisadına akıllıca karışıp ortak olsun. Bak bakalım ona (eksik etek), (saçı uzun, aklı kısa), (kaşık düşmanı) diyecek babayiğit kalır mı?

— Demek bize karşı ihtilâl hazırlanıyor?

— Şimdilik ne hazırlandığı belli değil. Ha gayret süsleniyor haspalar. Önümüz sıra yürüyen küçük hanım, müteahhit mühendis Veli beyin kerimesi mi, yoksa, falan mahalle bekçisi Ali ağanın kızı mı pek farkedilmez oldu. Dua edin ki onlar hâlâ mahpushaneyi yıkıp çıktıklarını anlayamıyorlar. Bütün emelleri yağlı bir kısmet bulup evlenmek, evde boş boşuna oturmak. Yani tekrar bir çeşit esarete düşmek.

İşte bu emeldir ki pis Amerikan filimlerinin salon doluları seyredilmesine, kötü romanların kapış kapış satılmasına sebep oluyor. Amerikan filimlerini bilirsiniz. Hepsinde bir fakir işçi kızı, tebdil gezen bir milyoner zade ile nihayette evlenir.

— Arkası var —

Dünyadan HABER

Yeni hava seyahatları notları

Kitapcınızdan isteyiniz

Yazan : Ahmet Emin Yalman

180 Kr.

Tevzi Merkezi: Vatan Matbaası

Büyük KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

TÜRK MEŞHURLARI

Her ayın birinde 32 sayfalık bir fasikül neşredilmek suretile 12 fasikülde tamamlanacak olan bu eseri ihmal etmeden toplayınız, ve eksik fasiküllerinizi bayiinizden tedarik ediniz. İlerde kütüphanenizin en kıymetli eseri olacaktır. Her fasikülün fiatı 50 kuruş

KİM GENÇ Görünmek istiyor?

Genç Hayvanların cild hüceyrelerinden istihraç ve "Biocel" tabir edilen yeni kıymetli ve cildi ihya eden hülâsa; meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşfedilmiş ve şimdi penbe renkteki Tokalon kremi terkibine karıştırılmıştır. Bunu her akşam kullanınız, siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Her sabah daha genç uyanınız Gündüzler için (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Cildinizi beyazlatup kadife gibi yumuşatır. Bu basit tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 sene kadar gençleşebilir.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7. Telgraf : İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebî memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 375 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

EV ilâçları

Doktor Nuri Ergene tarafından yazılan bu eserde şifa veren nebatları birer birer resimlerile beraber tanıyacak ve hangi hastalıklara yaradıklarını öğreneceksiniz. Bu kitap, her evde bulunması lâzım olan bir eserdir.

YEDİGÜN NEŞRİYATI 125 kuruş

AYLIK ANSİKLOPEDİ

KÜTÜPHANENİZİN EN DEĞERLİ BİR ESERİ OLACAKTIR.

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

Eski bir Boğaziçili tarafından yazılan bu kitap bütün bir tarihtir. Güzel fıkralar ve hatıralarla dolu olan bu eserde çocukluğunuzun Boğaziçini hatırlayacak ve onun bilmediğiniz taraflarını öğreneceksiniz. Kütüphanenizi bu eserden mahrum etmeyiniz.

125 kuruş.

Napoleon un Düşünceleri

Hitler ve Mussolinin ortadan kalkmalarile birinci plâna çıkan bu meşhur diktatörün vecizelerini ve güzel sözlerini ve meşhur vasiyetnamesini üstat Reşat Nurinin kaleminden okuyacaksınız. Bu günün politikasını anlamak istiyenler dünün en meşhur diktatörü olan Napolyonun düşüncelerini okumalıdır

75 kuruş.

TURAL

KOMPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite karşı

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

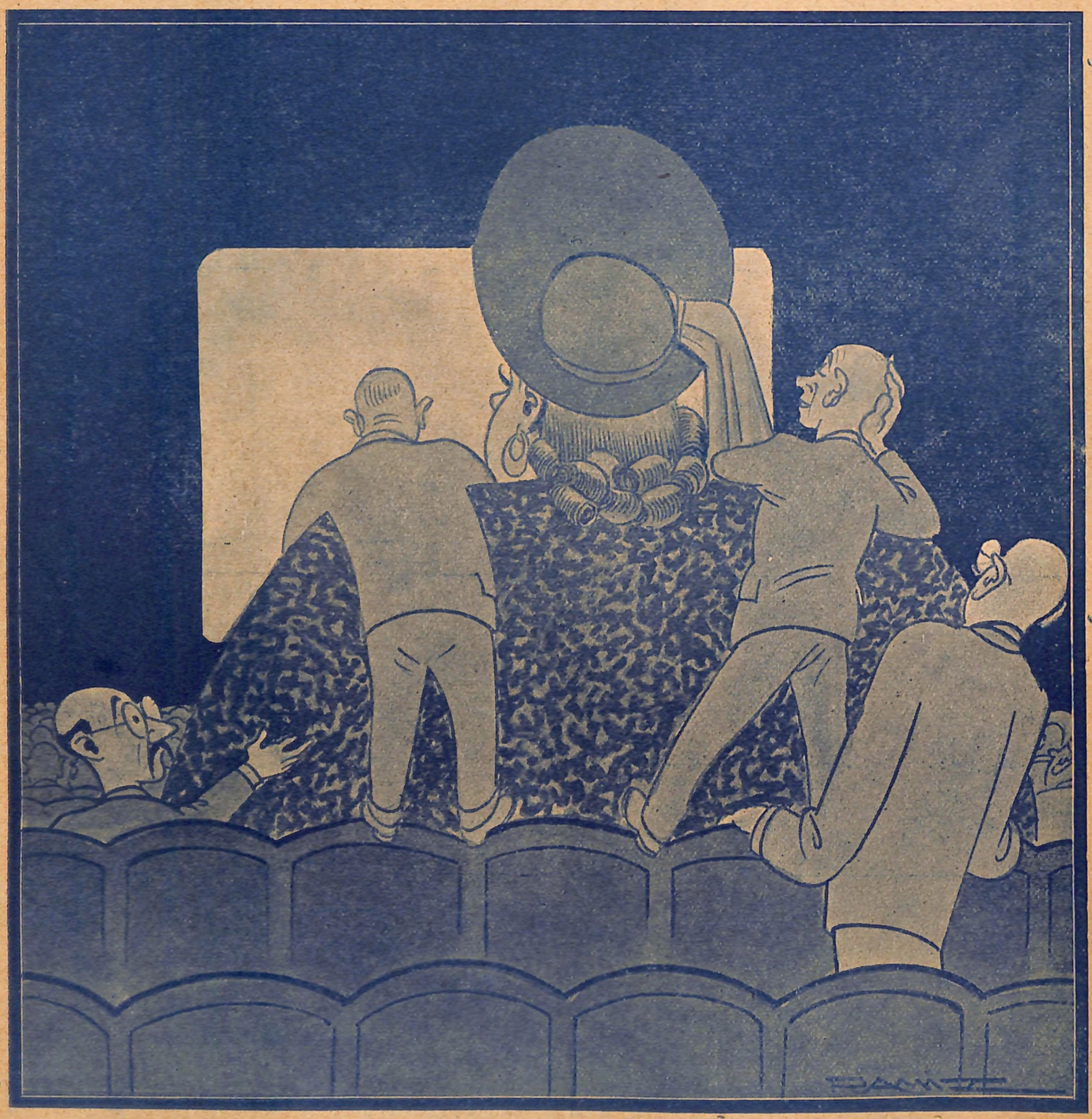

TOMBUL TEYZE SİNEMADA...

Tombul Teyzenin kocası — Baylar, biletiniz lüks balkon değilse inin aşağıya!..

T.T. POSTASI

Salihli: Şükrü Sayın:

S — Muhterem Sıska Dayı, şehrimizde kurduğumuz "Kılıbıklar Cemiyeti,, reisliğine sizi getirmeği karar altına aldık. Kabul ettiğiniz takdirde hemen hareket edin!

C — Lâyık olmadığım halde teveccühünüze teşekkür ederim. Fakat sayın karımın izni olmadan bir yere hareket etmeme imkân olmadığını da bildiririm!

Bornova: Kadri Bandırma :

S — Tombul Teyze yılbaşı gecesini nasıl geçirdi ve kaç yaşına girdi?

C — Tombul Teyze yılbaşı gecesini çok neşeli geçirdi. 1945 i 1946 ya bağlayan dakikada lâmbalar söndüğü için kaç yaşına girdiğini göremedi!

Trabzon: Hakkı Seren :

S — Albümünüz geldi, çok beğendik. Fakat anlayamadığımız bir şey var: Nasıl oluyor da sizi elli kuruş gibi ucuz bir fiyata satıyorlar?

C — Bunda anlaşılmayacak bir şey yok... Ben kendini pahalıya satan karaborsacı malı değilim!.